

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Djulieta Devder, avocatul Andrei Cebotari în numele părților vătămate Vlada Jigailo și Victor Danii, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Abdulkudusov Adam XXXXX, născut XXXXX;

Zadonschi Evgheni XXXXX, născut XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 18.02.2019 până la 25.03.2019;

Instanța de apel de la 12.06.2019 până la 27.11.2019;

Instanța de recurs de la 04.06.2020 până la 21.10.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul central din 25 martie 2019, cu corectările aplicate prin încheierea din 26 martie 2019, Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155, 155 și 287 alin. (3) Cod penal și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal (episodul cu Vlada Jigailo) lui Adam Abdulkudusov i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal (episodul cu Victor Danii), lui Adam Abdulkudusov i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal lui Adam Abdulkudusov i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani și 3 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, lui Adam Abdulkudusov i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal (episodul cu Vlada Jigailo), lui Evgheni Zadonschi i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal (episodul cu Victor Danii), lui Evgheni Zadonschi i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, lui Evgheni Zadonschi i-a fost stabilită de 3 ani și 3 luni închisoare.

În baza prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, lui Evgheni Zadonschi i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepselor de către inculpații Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi pe o perioadă de probațiune 2 ani.

În temeiul art. 90 alin. (6) Cod penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată a obligat inculpații Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi să repare daunele cauzate părților vătămate Vlada Jigailo și Victor Danii pe o perioadă de până la 4 luni din momentul devenirii definitive a sentinței.

În privința inculpaților Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi s-a aplicat măsura preventivă - obligația de nepărăsire a țării, până la devenirea definitivă a sentinței.

Acțiunea civilă a părților vătămate Victor Danii și Vlada Jigailo a fost admisă parțial și s-a încasat în mod solidar de la Evgheni Zadonschi și Adam Abdulkudusov în beneficiul lui Victor Danii suma de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, s-a încasat în mod solidar de la Evgheni Zadonschi și Adam Abdulkudusov în beneficiul lui Victor Danii suma de 3 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, s-a încasat în mod solidar de la Evgheni Zadonschi și Adam Abdulkudusov în beneficiul lui Vlada Jigailo suma de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, s-a încasat în mod solidar de la Evgheni Zadonschi și Adam Abdulkudusov în beneficiul lui Vlada Jigailo suma de 3 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în rest, acțiunea a fost respinsă. Cheltuielile judiciare în sumă de 256 de lei suportate la efectuarea expertizelor medico-legale, au fost trecute în contul statului.

Cerința cu privire la încasarea de la Evgheni Zadonschi și Adam Abdulkudusov a cheltuielilor în sumă de 140 lei pentru consumabile, 255 lei pentru interpret, 5 328,24 lei și 440 de lei salariul procurorului și asistentului acestuia - a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința în cauză, prima instanță a reținut că, Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi, la 10.12.2018, aproximativ la ora 06:20, împreună și de comun acord, aflându-se într-un loc public și anume pe teritoriul stațiunii de agrement a S.R.L. „Venatum” situată în extravilanul satului Grădinița, r-nul Căușeni, loc în care cel puțin unsprezece persoane sărbătoreau ziua de naștere a cet. Vada Jigailo, având scopul săvârșirii unui act de huliganism, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, manifestând o obraznicie deosebită, demonstrând o lipsă de respect față de cei prezenți, împreună, având asupra lor un cuțit și o armă de model necunoscut, coordonând acțiunile lor, ambii au intrat în una din casele de odihnă amplasate pe teritoriul dat. Aflându-se în incinta unei case de pe teritoriul sus indicat, unde se aflau și alte persoane, Adam Abdulkudusov a inițiat o ceartă cu cei prezenți, în timpul căreia, în prezența mai multor persoane, în vederea realizării acțiunilor ilegale, a urcat pe masa situată la primul etaj din imobilul dat, de unde a rostit diferite cuvinte necenzurate în adresa tuturor celor prezenți, după care tot Adam Abdulkudusov, având asupra sa o armă de model necunoscut, a apropiat-o de capul lui Sorin Partole și adresându-se către toți cei prezenți, a amenințat că va împușca în toți.

Mai apoi, Evgheni Zadonschi împreună cu Adam Abdulkudusov au urcat la etajul doi al aceluiași imobil, unde în vederea aplicării violenței fizice față de Victor Danii, dat fiind faptul că Vlada Jigailo în acel timp îl apăra pe ultimul cu propriul ei corp, Adam Abdulkudusov a apucat-o pe Vlada Jigailo de spate și de regiunea gâtului, imobilizând-o astfel la podea, timp în care Evgheni Zadonschi având în mână o armă de model necunoscut, a aplicat cu mânerul armei date câteva lovituri asupra lui Victor Danii și anume în regiunea capului, gâtului și spatelui, după care a îndreptat arma în direcția capului lui Victor Danii, timp în care Adam Abdulkudusov, având asupra un cuțit, a tăiat lenjeria intimă (chiloți) în care era îmbrăcat Victor Danii, după care l-au obligat pe Victor Danii să se așeze în ghenunchi și sub pretextul că anterior ar fi jignit-o pe Ana Maria Vrabie, amenințându-l cu aplicarea forței fizice și cu omorul, l-au obligat pe Victor Danii să-și ceară iertare de la Ana Maria Vrabie, care era prezentă în acel moment la locul faptei, iar mai apoi Evgheni Zadonschi i-a mai aplicat lui Victor Danii o lovitură cu piciorul în regiunea capului.

În rezultatul acțiunilor huliganice și a loviturilor aplicate lui Victor Danii, i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de fractura marginală a coroanei d.2 maxilă dreapta fără implicarea pulpei dentare, echimoze a pavilionului urechii stânga, regiunea occipitală stânga, frunte dreapta, umărul stâng și regiunea lombară stânga, leziuni corporale care au fost cauzate prin acțiunea traumatică prin lovire a unui corp

dur, contondent cu suprafață de interacțiune limitată și care potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 201830P0438 din 11.12.2019, se califică ca vătămări corporale neînsemnate, iar lui Vlada Jigailo i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de tumefierea țesuturilor moi pe cap, echimoze pe membrele inferioare, leziuni corporale care au fost cauzate prin acțiunea traumatică prin lovire a unui corp dur, contondent de suprafața de interacțiune limitată și care potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 201830P0437 din 11.12.2018, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Prima instanță a mai stabilit că tot Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi, la 10.12.2018, aproximativ la ora 06:30, împreună și de comun acord, aflându-se în incinta unei case de pe teritoriul stațiunii de agrement a S.R.L. „Venatum” situată în extravilanul satului Grădinița, r-nul Căușeni, în timpul comiterii acțiunilor huliganice sus indicate, având intenția amenințării cu omor a cet. Vlada Jigailo, având asupra sa o armă, le-au îndreptat în direcția pății vătămate Vlada Jigailo, amenințând-o pe ultima cu omorul, amenințare percepută ca reală.

La fel, prima instanță a mai stabilit că tot Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi, la 10.12.2018, aproximativ la ora 06:35, împreună și de comun acord, aflându-se în incinta unei case de pe teritoriul stațiunii de agrement a S.R.L. „Venatum” situată în extravilanul satului Grădinița, r-nul Căușeni, în timpul comiterii acțiunilor huliganice sus indicate, după ce a amenințat-o cu omorul pe Vlada Jigailo, având intenția amenințării cu omor și a cet. Victor Danii, au mai îndreptat armele și în direcția acestuia, amenințându-l pe ultimul cu omorul, amenințare care de către Victor Danii, a fost percepută ca reală.

2.1. La cererea scrisă a inculpaților Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi, prima instanță a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală procedură prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, a soluționării acțiunii civile și a cheltuielilor judiciare.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că la emiterea sentinței, instanța de fond deși a calificat corect acțiunile inculpaților, le-a aplicat acestora pedepse prea blânde, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu va asigura realizarea scopului procesului penal.

Cu referire la cheltuielile judiciare, apelantul a menționat că cerința de încasare a acestora a fost respinsă neîntemeiat, concluzie întemeiată pe prevederile art.227 și art.229 Cod de procedură penală.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Cebotari Andrei în numele părților vătămate Vlada Jigailo și Victor Danii, invocând că a fost viciată procedura de examinare a cauzei în procedura simplificată; inculpații urmau a fi condamnați cu executare reală, deoarece aceștia fac parte dintr-o grupare criminală internațională, fapt care rezultă din informația prezentată de către procuratură; inculpații nu au reparat prejudiciul cauzat; pretențiile privind încasarea cheltuielilor de judecată și cele ce țin de acțiunea civilă urmau a fi admise integral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, au fost admise cererile de apel declarate de către procuror și de către avocatul Andrei Cebotari în numele părților vătămate Vlada Jigailo și Victor Danii, casată parțial sentința, în partea soluționării chestiunii cheltuielilor judiciare și în partea soluționării acțiunilor civile și pronunță în această parte o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se admite parțial cerința procurorului și se încasează în mod solidar de la Adam Abdulkudusov și de la Evgheni Zadonschi în beneficiul statului suma de 256 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare, cu respingerea în rest a cerințelor, ca fiind neîntemeiate.

Se admite parțial acțiunea civilă a părților vătămate Victor Danii și Vlada Jigailo și se încasează de la Evgheni Zadonschi în beneficiul lui Victor Danii și în beneficiul lui Vlada Jigailo suma de câte 20 000 de lei fiecăruia cu titlu de prejudiciu moral și se încasează de la Adam Abdulkudusov în beneficiul lui Victor Danii și în beneficiul lui Vlada Jigailo suma de câte 20 000 de lei fiecăruia cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează în mod solidar de la Evgheni Zadonschi și Adam Abdulkudusov în beneficiul lui Danii Victor suma de 7 000 de lei și în beneficiul lui Vlada Jigailo suma de 5 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunile civile se resping ca neîntemeiate.

Se menține în rest sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. Analizând materialele cauzei, instanța de apel a conchis că prima instanță a constatat corect vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155, 155 și 287 alin. (3) Cod penal, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, motiv pentru care, vinovăția inculpaților Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi nici nu a fost contestată, fiind contestată doar individualizarea pedepsei care le-a fost aplicată acestora și modul de soluționare a acțiunii civile și a chestiunii cheltuielilor judiciare.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, în ședința instanței de apel, inculpații Adam Abdulkudusov și Evgheni Zadonschi și-au susținut declarațiile date în instanța de fond, conform cărora, își recunosc vina în cele incriminate.

Cu referire la cererile de apel și argumentele invocate în privința aplicării unei pedepse prea blânde și că prima instanță a dispus eronat suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, instanța de apel a menționat că prima instanță a individualizat corect pedepsele aplicate inculpaților și a ținut cont de limitele termenelor de pedeapsă, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de urmările produse.

Conform informațiilor din materialele dosarului, inculpații anterior nu au fost condamnați (f.d.174, vol.I; f.d.6, vol.II), circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpaților nu au fost constatate.

Sanctiunea art. 155 Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 750 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de la 1 la 3 ani, iar art. 287 alin. (3) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani. După aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noua limită de pedeapsă cu închisoare prevăzută la art. 155 Cod penal este de la 8 luni la 2 ani, iar noua limită de pedeapsă cu închisoare prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, este de la 2 la 4 ani și 6 luni.

Cu referire la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a menționat că, prima instanță a conchis corect că este necesar de a stabili inculpaților pedeapsa neprivativă de libertate, or, aceștia anterior nu au fost atrași la răspundere penală și și-au recunoscut vina.

În ceea ce privește cerința procurorului invocată în cererea de apel referitor la aplicarea în privința inculpatului Adam Abdulkudusov a măsurii de siguranță - expulzarea, instanța de apel a subliniat că partea acuzării nu a prezentat în ședința de judecată probe care să demonstreze că rămânerea lui Adam Abdulkudusov pe teritoriul Republicii Moldova va fi o sursă de pericol, a cărei înlăturare va fi posibilă doar prin îndepărtarea lui de teritoriul țării, precum și referitor la faptul că persoana expulzată nu va fi supusă în statul în care urmează a fi expulzată la un tratament sau la o pedeapsă inumane sau degradante, motiv pentru care, a conchis că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea procurorului cu privire la expulzarea inculpatului Adam Abdulkudusov.

Cu referire la cerința invocată în apeluri privind acțiunea civilă a părților vătămate Victor Danii și Vlada Jigailo, instanța de apel a reținut că aceștia au solicitat încasarea, în mod solidar, de la inculpații Evgheni Zadonschi și Adam Abdulkudusov, în beneficiul lui Victor Danii și Vlada Jigailo a prejudiciului moral în sumă de 500 000 de lei pentru fiecare.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, inculpații au comis împreună aceleași infracțiuni, dar acționând nemijlocit prin diferite acțiuni, astfel sentința este afectată de erori de procedură în partea ce ține de admiterea acțiunii civile în partea încasării în mod solidar de la inculpați a prejudiciului moral, or, prejudiciul moral se stabilește individual pentru fiecare parte vătămată și îl achită fiecare inculpat separat fiecărei părți vătămate.

Astfel, reiterând concluziile instanței de fond în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral, instanța de apela ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea civilă a părților vătămate și încasarea de la Evgheni Zadonschi în beneficiul lui Victor Danii și în beneficiul lui Jigailo Vlada suma de câte 20 000 de lei fiecăruia cu titlu de prejudiciu moral și de la Adam Abdulkudusov în beneficiul lui Victor Danii și în beneficiul lui Vlada Jigailo suma de câte 20 000 de lei fiecăruia cu titlu de prejudiciu moral, or, nu au fost prezentate probe care să confirme mărimea prejudiciului solicitat în cuantum de 500 000 de lei.

Cu referire la cerința apelanților de încasare a cheltuielilor judiciare, conform art. 96 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

La materialele dosarului au fost prezentate dovezi că părțile vătămate Victor Danii și Vlada Jigailo au suportat cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 7 000 și 5 000 de lei, respectiv prima instanță eronat a conchis de a admite parțial cerința de încasare a cheltuielilor de judecată nominalizată.

Prin urmare, dat fiind că inculpații sunt vinovați de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155, 155 și 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia de a încasa în mod solidar de la Evgheni Zadonschi și Adam Abdulkudusov în beneficiul lui Victor Danii suma de 7 000 de lei și în beneficiul lui Vlada Jigailo suma de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Cu referire la cerința procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare, instanța de apel a respins ca neîntemeiată această cerință, or, cheltuielile pentru consumabile, interpret și salariul procurorului și a asistentului acestuia, sunt cheltuieli suportate din bugetul de stat, fapt menționat în legea cu privire la procuratură.

Totodată, instanța de apel a conchis că este eronată concluzia primei instanțe privind trecerea în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 256 de lei suportate la efectuarea expertizelor medico-legale, or, acestea au fost suportate pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale cauzate părților vătămate, vătămări cauzate anume de acțiunile prejudiciabile ale inculpaților.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea parțială a deciziei în partea individualizării pedepse penale aplicate inculpaților, cu remiterea cauzei spre rejudecare în această parte de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate procurorul indică că, instanța de apel eronat a apreciat circumstanțele cauzei, or, inculpații au comis mai multe infracțiuni care fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave cu un grad de prejudiciabilitate sporit.

Astfel, consideră acuzatorul de stat că prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate se va omite îndeplinirea scopului pedepsei penale, și anume, ca sancțiunea penală să-și poată îndeplini eficient rolul preventiv-educativ.

5.1. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Andrei Cebotari în numele părților vătămate Victor Danii și Vlada Jigailo care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor indicate în recurs avocatul susține că, instanțele de fond eronat au judecat cauza în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, or, inculpații nu indică ce model sau ce fel de armă au folosit la comiterea infracțiunilor incriminate, or, nici până în prezent nu a fost elucidată această neclaritate.

De asemenea, apărătorul remarcă că, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei indică circumstanțe contrarii probatoriului administrat în respectiva cauză penală, or, instanța de apel susține că *„inculpații anterior nu au fost trași la răspundere penală, au recunoscut vinovăția pe deplin, material care să caracterizeze negativ inculpații la cauză penală nu a fost anexat, reiterând comportamentul pozitiv al acestora după comiterea faptei prejudiciabile (...)*”, însă conform raportului adresat procurorului-șef al PCCOCS (f.d. 26-28, 30-31, vol. III) nu se confirmă poziția instanței de apel.

Totodată, recurentul susține dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpaților, or, aceasta este una prea blândă și consideră că va genera dispreț și este insuficientă pentru corectarea inculpaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Mai mult decât atât, avocatul Andrei Cebotari menționează că, poziția instanței de apel privind faptul că părțile vătămate nu au prezentat probe suficiente care să justifice quantumul prejudiciilor morale solicitate, este una eronată.

Astfel, consideră recurentul că instanța de apel a pronunțat o decizie contradictorie, fără a da un răspuns clar și temeinic argumentelor din cererea de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia avocatului Roman Plămădeală

expusă în referință în numele inculpaților, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Procurorul indică ca temeiuri de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, iar avocatul Andrei Cebotari în numele părților vătămate Victor Danii și Vlada Jigailo indică ca temei pe lângă cele menționate de procuror și pct. 5) al alin. (1) al articolului stipulat mai sus, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către apărător precum că, cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, temei stipulat în pct. 5) al alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că, avocatul nu susține cu motive clare și întemeiate acest temei.

Astfel, o instanță de recurs ordinar nu este în drept să completeze o cerere de recurs, or, Colegiul penal reamintește că, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Cu referire la temeiul pentru declarare a recursului ordinar indicat atât de procuror, cât și de avocatul Andrei Cebotari, și anume, temeiul prevăzut de pct. 6) al

alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal subliniază că, alegațiile recurenților în această parte țin de dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, astfel Colegiul penal reamintește că, la etapa recursului ordinar nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel.

Astfel, critica adusă de recurenți referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța de apel și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra motivelor cererilor de apel.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Subsecvent, Colegiul penal subliniază că potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO Perez c. Franței*).

De asemenea, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate alegațiile avocatului Andrei Cebotari care susține că instanțele de fond eronat au judecat cauza în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, or, din materialele cauzei se confirmă legalitatea aplicării prevederilor menționate mai sus, deoarece până la începerea cercetării judecătorești, inculpații au declarat, personal prin înscris autentic, că recunosc săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și au solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că, atât procurorul, cât și avocatul Andrei Cebotari în numele părților vătămate Victor Danii și Vlada Jigailo invocă drept temei de declarare a recursului și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În esență, recurenții critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei penale sub aspectul aplicării prevederilor 90 Cod penal, prin care le-a aplicat inculpaților o pedeapsă non privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 3641 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpaților este prea blândă și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea.

De asemenea, se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra menținerii sentinței în partea suspendării executării pedepsei penale aplicate inculpaților, soluție pe care instanța de recurs o însușește ca fiind una legală și întemeiată.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea inculpaților și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

De asemenea, alegațiile recurenților precum că, inculpații au antecedente penale fapt confirmat de raportul adresat procurorului-șef PCCOCS, instanța de recurs ordinar îl respinge ca fiind neîntemeiat, or, prezența antecedentelor penale se confirmă în cazierul juridic al persoanei.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către procuror și avocatul Andrei Cebotari în numele părților vătămate Victor Danii și Vlada Jigailo, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Djulieta Devder, avocatul Andrei Cebotari în numele părților vătămate Vlada Jigailo și Victor Danii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Abdulkudusov Adam XXXXX și Zadonschi Evgheni XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **19 noiembrie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan